ovšem tvrdí, že péče o udržování nočního klidu v obci H. byla přenesena na státní policejní úřad v B., pokud se týče na četnickou stanici v H. Stížnost neuvádí sice žádný předpis, o nějž toto tvrzení opírá. Je však za to míti, že, pokud jde o poukaz na státní policejní úřad v B., má na mysli vyhlášku ministerstva vnitra ze dne 14. dubna 1937, č. 59 Sb. z. a n. Podle čl. I, odst. 1, č. 11 této vyhlášky byl zřízen pro obce soudního okresu b-ského státní policejní úřad v B. Působnost tohoto úřadu je stanovena v čl. III, odst. 1 citované vyhlášky vypočtením určitých oborů policie, jež jinak náleží obcím a okresním úřadům (viz i odst. 2 čl. I). V druhém odstavci čl. III jest pak stanoveno, že kromě uvedených úkonů uvedených v odstavci prvním tohoto článku bude policejní úřad v B. vykonávati na území obce B. a P. — tedy jen těchto obcí — ještě další působnost, jež zahrnuje věci vypočtené pod bodem 1 až 10, mezi nimi pod bodem 1 péči o bezpečnost osoby a majetku a pod bodem 5 policii mravnostní. Péči o udržování nočního klidu v obci nelze podřaditi pod žádnou z těch věcí místní policie, které byly přeneseny — pokud jde o obec H. — předpisem článku III uvedené vyhlášky ministra vnitra na státní policejní úřad v B. (srov. i ustanovení §§ 275 a 276 tr. z.). Přísluší proto péče ta v obci H. podle § 55 zákona č. 4/1864 zem. zák. mor., nebyvši přenesena na státní policejní úřad v B., nadále starostovi obce, kdyžtě nebyla přikázána výlučně »zákonem« ani četnictvu. Pokud jde o četnictvo, které podle § 1 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 299 Sb. z. a n. je určeno k tomu, aby udržovalo podle zákonných předpisů a podle nařízení příslušných úřadů státních v celém území Československé republiky veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, může podle § 10 citovaného zákona politický státní úřad určiti, pokud četnictvo má spolupůsobiti ve věcech místní policie. Zřízením četnické stanice v určité obci právomoc obecního starosty v příčině místní policie není nijak dotčena.

Zmateční stížnost je proto bezdůvodná a byla zamítnuta.

Čís. 6198.

K § 108 tr. zák.

Premlčanie sa nepretrhuje zavedením trestného pokračovania proti neznámemu pachateľovi.

(Rozh. zo dňa 13. mája 1938, Zm III 149/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin podľa § 310 tr. z. zamietol zmätočnú sťažnosť náhradného súkr. žalobcu, pokiaľ uplatňovala vecný dôvod zmätočnosti podľa bodu 1 c) § 385 tr. p.; ďalšiu časť zmätočnej sťažnosti poukázal na toto rozhodnutie.

Z dôvodov:

Náhradný súkromný žalobca napáda rozsudok vrchného súdu zmätočnou sťažnosťou z dôvodov zmätočnosti podľa § 384, čís. 9 a podľa § 385, čís. 1 a), c) tr. p.

Najvyšší súd skúmajúc vec sa presvedčil, že súdy nižších stolíc správne v rozsudkoch vyslovily, že čin tvoriaci predmet obžaloby je premlčaný, a následkom toho že trestné pokračovanie pre tento čin proti obžalovanému je vylúčené v smysle 2. odst. § 106 tr. z., lebo odo dňa, kedy sa stal úraz poškodeného, t. j. od 21. októbra 1933, uplynula doba dlhšia ako tri roky bez toho, že by bolo učinené dajaké súdne opatrenie smerujúce proti obžalovanému pre tento čin, ktorým opatrením by bolo premlčanie pretrhnuté v smysle 2. odst. § 108 t. z.

Poškodený teprv podaním došlým dňa 21. novembra 1936 ku krajskému súdu učinil na obžalovaného A. ako na pachateľa činu trestné oznámenie pre prečin podľa § 310 tr. z., následkom ktorého oznámenia bolo krajským súdom proti obžalovanému nariadené vyšetrovanie usnesením zo dňa 2. januára 1937, čo bolo aj prvé súdne opatrenie, ktoré bolo učinené proti obžalovanému.

Zmätočná sťažnosť napádajúca sprosťujúci rozsudok, vynesený z toho dôvodu na základe § 326, čís. 3 tr. p., výtkou zmätku podľa čís. 1 c) § 385 tr. p. je preto bezzákladná.

Námietka sťažovateľova, že premlčanie bolo pretrhnuté zavedením trestného pokračovania proti neznámemu pachateľovi, inak bližšie neodôvodnená, nemá v zákone žiadnej opory.

Zmätočná sťažnosť bola preto v tejto časti podľa 1. odst. § 36 por. nov. zamietnutá. — — — —

Čís. 6199.

Rozhoduje-li soud podle § 1, odst. 1 zákona o podm. ods., může přihlédnouti i k dřívějším odsouzením obžalovaného bez ohledu na to, jaká doba uplynula od vykonání trestu.

(Rozh. ze dne 13. května 1938, Zm IV 231/38.)

Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti A. a spol. pro zločin násilí proti orgánu vrchnosti a přečin těžkého poškození těla, zamítl zmateční stížnosti obžalovaných A. a B.

Z důvodů:

Proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení první stolice, nepovolující podmíněný odklad výkonu trestu, podali obžalovaní A. a B. zmateční stížnost z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 2 tr. ř.